

РЕШЕНИЕ

№ 10548

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **9697** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от Н. Д. М. чрез адвокат Т. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22221724005568-091-001/27.03.2025г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и С. М. М., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 954/31.07.2025г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на М. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 21 060.30 лв. на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са определени лихви за забава в размер на 6 373,28 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че не е спазена процедурата по възлагане на ревизията, не са спазени сроковете и са налице редица съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото му на защита. Изтъква, че нито в РД, нито в РА се съдържат изчерпателно мотиви, като РА е съставен съвсем формално. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея подробни съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното: Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221724005568-020-001/29.10.2024г., връчена на 31.10.2024 г. по електронен път и изменена със Заповеди №Р-22221724005568-020-002/19.12.2024г. и №Р-22221724005568-020-003/23.01.2025г. е възложено извършването на ревизия на Н. Д. М. за установяване на задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2022г. Посочените заповеди са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01 -404 от 27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221724005568-092-001/04.03.2025г., връчен по електронен път на 09.03.2025 г. Не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221724005568-091-001/27.03.2025г., издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията, и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. – ръководител на ревизията връчен на 18.05.2025 г. по електронен път. С ревизионния акт са установени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 21 060.30 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са определени лихви за забава в размер на 6 373,28 лв.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, ревизиращият екип е предприел процесуални действия, описани в РД. В резултат са събрани доказателства, обсъдени в констативната част на РД, представляващ неразделна част от оспорвания ревизионен акт по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са изготвени и връчени електронно две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице ИПДПОЗЛ/ №Р-22221724005568-040-001/04.11.2024г. и №Р-22221724005568-040-002/31.12.2024г., но в отговор не са представени документи.

Изготвени са уведомления по чл. 124. ал. 1 от ДОПК №Р-22221724005568-113- 001/31.12.2024г. и по чл. 17 от ДОПК №Р-22221724005568-139-001/31.12.2024г., връчени по електронен път, но не е представено становище от лицето и доказателства.

Извършена е насрещна проверка на „Геоконструкт" ООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Протокол за извършена насрещна проверка ПИНП' №11-22221724207999141-001/13.01.2025г.

С Протокол №Р-22221724005568-П.-001/04.11.2024г. са присъединени документите от извършена проверка на жалбоподателя, приключила с Протокол №ПФ-22221723000494-073-001/15.10.2024г. Изискани са доказателства от ревизираното лице за получени доходи, за сделки с недвижими имоти и МПС, движение по банкови сметки, разходи за издръжка и живот, разходи за пътувания, получени и предоставени заеми, доходи от друга дейност, включително и необлагаеми, налични парични средства в брой в началото на ревизирания период и към 31.12 на всяка от годините. В отговор са представени документи, обсъдени в РД. Изпратени са запитвания и до регистрираните в БНБ банкови институции, до КАТ относно притежавани МПС, до съответните доставчици на комунални услуги, до [община] и столична община за платените местни данъци и такси. Отделно от това органите по приходите са извършили проверка на представените извлечения за движение по банковите сметки на лицето и са установили, че са налице както входящи така и изходящи преводи, поради което са изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения до трети лица /ИПДПОТЛ/ до А. С. М., „Гюров и Синове“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],

„Геопротект АБ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Е. Й. Е., „Геоконструкт“ ООД, ЕИК[ЕИК], М. П. Ц., Б. Х. Д., Е. И. Д., А. Н. К., Д. М. Ш., Л. Н. Т., Х. Г. Я., „Инфра Кепитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Получените и извършени преводи от и към тези дружества и лица са описани подробно в констативната част на РД.

Изпратено е и ИДППОЗЛ до „Ийст“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно осъществената покупка на имот от жалбоподателя съгласно предварителен договор от 2021г. и по нотариален акт за покупка през 2022г.

Жалбоподателят е подал и за двете години годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ като за 2021г. и 2022г. освен доходи от трудови правоотношения получени парични заеми по част III - непогасена част от получени през 2021г. парични заеми от „Геоконструкт“ ООД в размер на 297 090.58 лв., от „Гюров и Синове“ ЕООД в размер на 200 000.00 лв. и от А. С. М. в размер на 40 000,00 лв., а през 2022г. получени заеми от „Геоконструкт“ ООД в размер на 297 090.58 лв. с година на получаване - 2021г.

Н. Д. М. е бил управител или съдружник в „Инвест Хаус Симеоново“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в „Геоконструкт“ ООД, в „Екорулс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Протрейд“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Жалбоподателят, съгласно действащото данъчно законодателство е местно физическо лице и на основание чл. 1 във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина. Бил е семеен от 24.09.2006г., впоследствие разведен от 17.12.2018г. Има две непълнолетни деца по времето на брака. Впоследствие с М. П. Ц. имат две непълнолетни деца.

Установено е, че с Нотариален акт №120/09.03.2022г. жалбоподателя закупува от „Ийст“ ЕООД жилищна сграда на два етажа с идентификатор 68134.2043.4173.2, [населено място] ул. „82-ра“ №24 за сумата в размер да 432 000.00 евро с ДДС, от която 139 642,79 евро „Ийст“ ЕООД е получило преди подписване на нотариалния акт, а остатъкът в размер на 292 357,21 евро /571 801.00 лв./ ще бъде изплатена чрез кредит, предоставен за закупуване на имота на купувача и „Геоконструкт“ ООД от „Юробанк България“ АД на основание Договор за банков кредит №HL134093 от 19.01.2022г. и допълнително споразумение към него от 07.03.2022г. на два транша или първи транш в размер на 501 392,00 лв. депозирани по ескроу сметка от 07.03.2022г. на „Ийст“ ЕООД и втори транш в размер на 70 409.00 лв. ще бъде платен в срок от 7 дни, считано от представяне в банката на удостоверение за въвеждане в експлоатация. Съгласно данните от извършената насрещна проверка на „Ийст“ ЕООД дружеството е издало на М. фактура №[ЕГН]/01.03.2021г. с предмет аванс по предварителен договор от 01.03.2021г. с ДО в размер на 29 250,00 лв. и ДДС в размер на 5 850,00 лв. Приложено е банково извлечение от 04.03.2021г. за извършеното разплащане в размер на 35 100,00 лв., фактура №[ЕГН]/04.01.2022г. с предмет вноска по предварителен договор от 01.03.2021г. в размер на 511 875,00 лв. и ДДС в размер на 102 375,00 лв. Приложено е банково извлечение от 29.12.2021г. за извършено разплащане в размер на 614 250,00 лв., фактура №[ЕГН]/09.03.2022г. с предмет продажба на недвижим имот, съгласно нотариален акт и приспадане на аванс в размер на 476 500.83 лв. и ДДС в размер на 95 300.17 лв. Приложено е банково извлечение от 09.02.2022г. за извършено разплащане в размер на 501 392,00 лв., фактура №[ЕГН]/09.03.2022г. с предмет плащане по договор за СМР и приспадане на аванс в размер на 0.00 лв. и ДДС в размер на 0.00 лв. и кредитно известие №[ЕГН]/09.03.2022г. с предмет върнат надплатен аванс съгласно протокол от 09.03.2022г. в размер на 235 293.84 лв. и ДДС в размер на 47 058.77 лв. Приложено е банково извлечение от 12.04.2022г. за извършено разплащане в размер на 211 943.61 лв.

С оглед горното органите по приходите са посочили в клетка разходи за придобивания и подобрения на недвижимо имущество в изготвената съпоставка на доходи и разходи за 2021г.

сума в размер на 651 291.39 лв., представляваща плащане по предварителен договор и изходящ превод от банковата сметка в П. АД на лицето.

Установено е, че през 2021г. е получило необлагаем доход от Д. общо застраховане и от К. П. в размер на 606.96 лв. През 2022г. необлагаемите доходи са в размер на 368 923,13 лв., представляващи входящи преводи по банка въз основа на издадено кредитно известие описано по-горе, издадено от „Ийст“ ЕООД и възстановена сума от НАП по акт за прихващане и възстановяване в размер на 156 979,52 лв.

Относно получените заеми е констатирано, че през 2021г. Н. Д. М. е получил заеми в размер на 703 073.87 лв., а през 2022г. в размер на 750 825,30 лв. Органите по приходите са изследвали всички получени суми и съответно преведени суми от лицето към и от други лица и дружества, като са изискани писмени обяснения и документи от лицата посочени като получатели или наредители в изходящите и входящите преводи по банковите му сметки. Данните са систематизирани на стр. 26 и 27 от РД за 2021г. и на стр. 30-31 от РД за 2022г. Сумите са посочени в клетка получени парични заеми и вземания от трети лица в изготвените съпоставки на доходи и разходи за ревизираните периоди.

Относно разходите са взети данни от изходящите преводи от банковите сметки и наредени в полза на доставчиците на комунални услуги, плащания на такси за детска градина или плащания по фактури, издадени на жалбоподателя. За 2021г. разходите за комунални услуги са в размер на 1 113.57 лв. и 1 512.32 лв. за 2022г., разходите за платени данъци са в размер на 322,35 лв. за 2021г. и 21 123,00 лв. за 2022 г., разходи за застраховки - 13,51 лв. /2021 г./ и други разходи в размер на 15 434.30 лв. съответно за 2022г. в размер на 35 914,41 лв. /произтичащи от платени данъци във връзка с придобиването на имота, описан по-горе и плащания в Изипей и др./

Установени са направени през 2022г. дарения в размер на 12 715,00 лв., формирани от изходящи преводи към бившата му съпруга.

Основните разходи на лицето произтичат от платени суми към трети лица, свързани с погасяване на заеми, които за 2021г. са в размер на 164 955,13 лв., а за 2022г. са в размер на 665 740.61 лв. /стр. 30 от РД/. Освен това жалбоподателят е предоставял и заеми през 2021г. в размер на 202 500,00 лв. /стр. 26 от РД/.

Съгласно представените доказателства и след като са изследвани направените разходи и получените доходи за двете ревизирани години са изготвени съпоставки на доходи и разходи, като за 2021г. е установено превишение на разходите над доходите в размер на 91 089.42 лв., а за 2022г. в размер на 119 513,55 лв. Предвид факта, че данъчната основа за облагане е формирана по реда на чл. 122 от ДОПК върху така посочените суми, приети като данъчна основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ е определен дължим данък 10% или за 2021г. в размер на 9 108.94 лв. и в размер на 11 951.36 лв. за 2022г.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 954/31.07.2025г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № Ж-0001-358/14.08.2025г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, изготвена от Е. К.. Според заключението на ССЧЕ въз основа на постъпилите документи от ТД на НАП С., офис В., получените доходи от

ревизираното лице в периода 2008г.- 2022г. са в размер на 279 492, 95 лева, като не се установява надхвърляне на разходите спрямо установените доходи.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Съгласно чл. 117 от ДОПК ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по- късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, който срок е спазен в настоящия случай. РА също е издаден при спазване на срока по чл. 119. ат. 2 от ДОПК.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при нарушаване на материалния закон.

Ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, във връзка с установени превишения на разходите спрямо установената липса на декларирани доходи за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021 г.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства изчерпателно изброени от т. 1 до т. 8.

В конкретния случай се твърди наличие на чл. 122, т. 7 от ДОПК - несъответствие между получените доходи и имущественото и финансово състояние на лицето като е посочена и т. 2 - наличие на укрити доходи.

За да е приложима разпоредбата на чл. 122 от ДОПК следва кумулативно да са налице:

- да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред за определяне на конкретното данъчно задължение;

- особени случаи са уредени изчерпателно от чл.122 от ДОПК и следва да са установени обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл.122 от ДОПК и трябва да е налице спазване на императивния процесуален ред за това;

- установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата само при предполагаемо наличие на основание;

- съгласно чл. 124 ал. 2 от ДОПК фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122 е подкрепено със събраните доказателства. Такива обаче липсват при ревизията.

В конкретния случай съдът намира, че незаконосъобразно ревизионното производство е проведено по особения ред на ДОПК. Спазено е изискването на чл. 124 от ДОПК, като данъчно задълженото лице е уведомено с уведомление чл. 124.

ал. 1 от ДОПК №Р-22221724005568-113- 001/31.12.2024г.

Настоящият състав намира за необходимо да посочи, че в тежест на жалбоподателя е да установи, че декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, но само ако органите по приходите са доказали по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 7 и т. 2 от ДОПК. Само ако се приеме, че ревизията по отношение на Н. М. е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК законосъобразно, тежестта на доказване се прехвърля върху жалбоподателя. Този специален ред на ДОПК съдържа в себе си две оборими законови презумпции за истинност. В случая от водещо значение е оборимата презумпция на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, която установява правилото, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В конкретния случай наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не се подкрепя от доказателствата. Доколкото не са спазени предпоставките за това, с издаването на оспорения ревизионен акт по реда на чл. 122 от ДОПК, тежестта на доказване не е прехвърлена върху ревизираното лице. Това е една от възможните правни последици от издаването на РА в производство по реда на чл. 122 от ДОПК, ако обаче всички събрани доказателства подкрепят това. (в този смисъл е Решение № 6506 от 19.06.2023 г. на ВАС, Осмо отделение, по адм. д. № 11646 / 2022 г.)

В случая органите по приходите не са изпълнили в дължимия пълен обем своите задължения да извършат обстоен анализ и съпоставка между направените от М. разходи и декларираните и/или получени доходи, след като не са установили и не са анализирали и съпоставили получените доходи от ревизираното физическо лице преди ревизирания период /дивиденди, заеми и др./ Безспорно е, че ревизираното лице много преди 2021г. е съдружник и управител в редица търговски дружества: в „Геоконструкт“ ООД като управител от 2009г. и съдружник от 2018г. до настоящия момент, в „Екорулс“ ЕООД като съдружник и управител от 2008г. до настоящия момент, в „Протрейд“ ООД като съдружник и от 2008г. до настоящия момент, в „Инвест Хаус Симеоново“ ЕООД като съдружник и управител от 2021г. до настоящия момент. Органите по приходите не са изискали, събирали и анализирали получените от ревизираното лице доходи от възнаграждения и дивиденди от преди ревизирания период. Направен е правно и житейски необоснования извод, че към 01.01.2021г. началната разполагаема сума на М. в брой е 5 000,00 лв. Този извод на ревизиращите се опровергава от заключението на ССчЕ, според което получените доходи от ревизираното лице в периода 2008г. - 2022г. са в размер на 279 492, 95 лева, като не се установява надхвърляне на разходите спрямо установените доходи.

Във връзка с посоченото, съдът намира, че не са налице предпоставките ревизията да се осъществи по особения ред на основание чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - несъответствие между получените доходи и имущественото и финансово състояние на лицето. На следващо място, настоящият състав намира, че не са налице и предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Липсват безспорни доказателства, които да водят до извод, че от страна на Н. М. са били налице укрити доходи.

С оглед на горепосоченото, съдът намира РА, с който на Н. Д. М. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 21 060.30 лв. и лихви за забава в размер на 6 373,28 лв., за изцяло незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил и доказал действителни разноси в размер на 4726.71 лева или 2416.73 евро: 50 лева /25.56 евро/ държавна такса, 346 евро възнаграждение за ССЧЕ и 4000 лева /2045.17/ евро, представляващо адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна помощ и платежно нареждане. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение 4000 лева не е прекомерно, тъй като същото не надвишава много минималния размер /2844.69 лева/, определен в чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 27 433.58 лева/. Присъденото възнаграждение е адекватно на свършената работа от адвоката, съобразявайки тълкуванията, дадени с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024г. по дело С-438/22, че посочените в Наредба № 1 от 09.07.2024г. размери на адвокатските възнаграждения, могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда, като същите подлежат на преценка с оглед вида на правния спор и съществуващия материален или нематериален интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото. Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221724005568-091-001/27.03.2025г., потвърден с Решение № 954/31.07.2025г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на Н. Д. М. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 21 060.30 лв. и лихви за забава в размер на 6 373,28 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на Н. Д. М., ЕГН [ЕГН], с адрес за

кореспонденция [населено място]. [улица]. вх. Д сумата от 2416.73 евро /4726.71 лева/, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: